

Arrest

nr. 206 553 van 5 juli 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 8 december 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 november 2017 tot onontvankelijkheid van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15quater) en van diens beslissing van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 december 2017 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 mei 2018.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. Ten aanzien van de beslissing tot onontvankelijkheid van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15quater) voert verzoeker in een eerste middel de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel. In een tweede middel gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) werpt verzoeker de schending op van het redelijkheids-, het zorgvuldigheids- en het proportionaliteitsbeginsel.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werden de partijen bij beschikking van 24 april 2018 de grond meegedeeld waarop de kamer-voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3. Verzoekster richt op 7 mei 2018 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van 28 juni 2018 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoe-kende partij stelt dat de verwerende partij de door haar aangevoerde buitengewone omstandigheden “onvoldoende heeft samengelezen” en dat het onderzoek van deze stelling de Raad niet noopt tot een opportuniteitsonderzoek. Zij verzoekt de Raad ook rekening te houden met haar verblijf in België gedurende zeven jaren en met het gegeven dat zij geen banden met Pakistan meer heeft. Waar de voorzitter erop wijst dat met dit laatste rekening werd gehouden in de beschikking, gaat de verzoe-kende partij hier niet verder op in. De verwerende partij verwijst naar de beschikking.”*

1.5. Waar verzoekster ter terechtzitting stelt dat de verwerende partij de door haar aangevoerde buitengewone omstandigheden onvoldoende zou hebben samengelezen, vormt dit een nieuw bezwaar dat niet in het inleidend verzoekschrift voorkomt en dat – gelet het gestelde in artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet – niet dienstig voor het eerst in het kader van een verzoek tot horen kan worden aangevoerd. Voor zover verzoekster er een andere mening op nahoudt over wat buitengewone omstandigheden inhouden en dit voorlegt aan de Raad, vraagt zij de Raad wel degelijk een opportuniteitsonderzoek te voeren. Zoals in de hierboven vermelde beschikking werd gesteld, is de Raad hiervoor niet bevoegd. Verzoekster vraagt om rekening te houden met haar verblijf in België en met haar standpunt dat zij geen banden meer heeft met Pakistan, maar hiermee werd wel degelijk rekening gehouden in de beschikking van 24 april 2018. De bestreden beslissing noch de beschikking worden onderuit gehaald. De inhoud van de beschikking blijft dan ook overeind.

1.6. De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoe-kende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend achttien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA